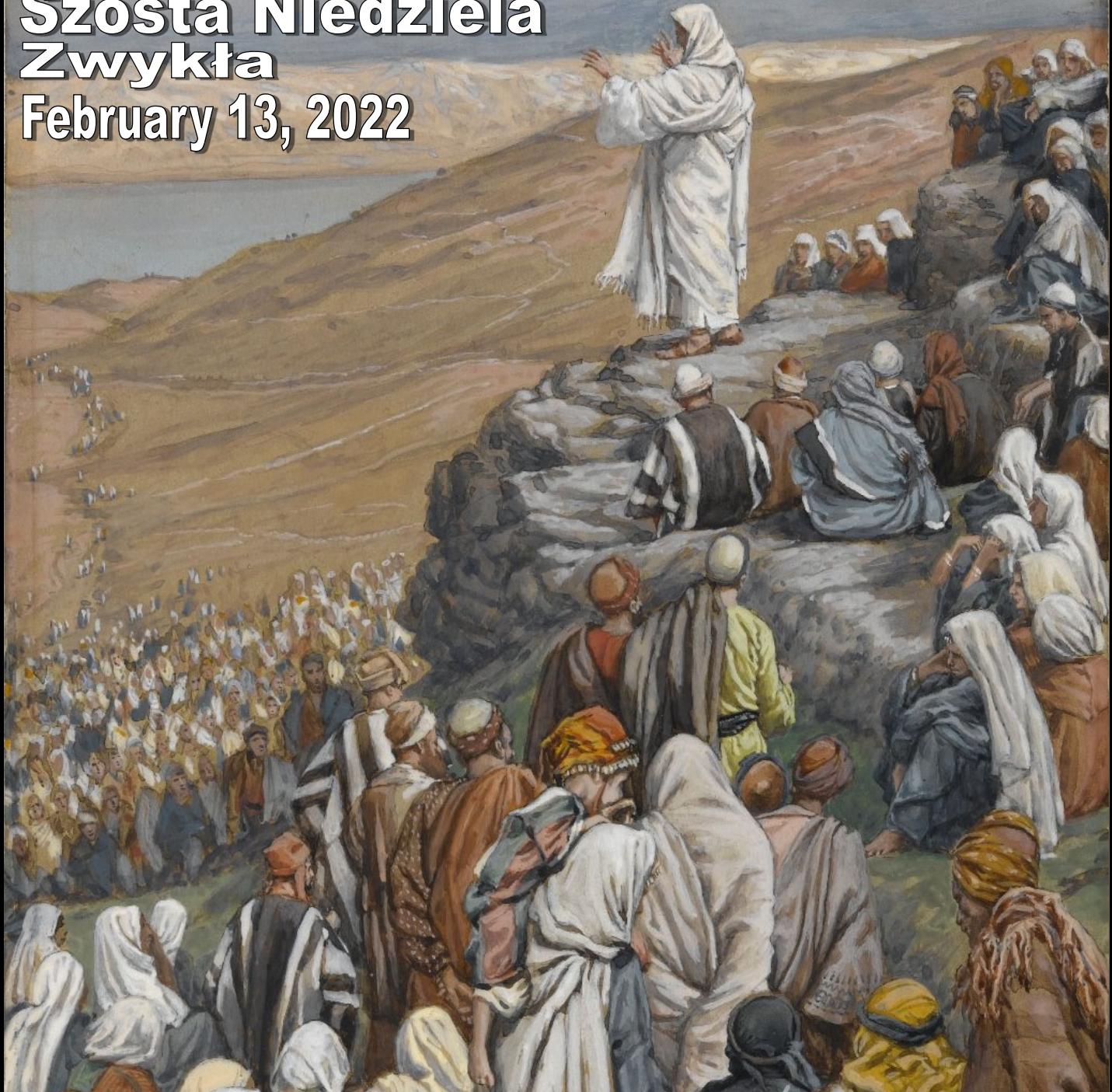

SIXTH SUNDAY IN ORDINARY TIME

Szósta Niedziela Zwykła

February 13, 2022

**Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II**

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org*

SIXTH SUNDAY IN ORDINARY TIME FEBRUARY 13, 2022

Rejoice and be glad;
your reward will be great in heaven.

- Luke 6:23ab

WORLD MARRIAGE DAY

The idea of celebrating marriage began in Baton Rouge, LA in 1981, when couples encouraged the mayor, the governor and the Bishop to proclaim St. Valentine's Day as "We Believe in Marriage Day". The event was so successful; the idea was presented to and adopted by Worldwide Marriage Encounter's national leadership.

By 1982, 43 Governors officially proclaimed the day and celebrations spread to U.S. military bases in several foreign countries. In 1983, the name was changed to "World Marriage Day", designated to be celebrated each year on the second Sunday in February. WMD celebrations continue to grow and spread to more countries and faith expressions every year.

World Marriage Day honors husband and wife as head of the family, the basic unit of society. It salutes the beauty of their faithfulness, sacrifice and joy in daily, married life.

OUR WAY TO THE PROMISED LAND

The land of Israel in ancient times was a place of two extremes. Much of its southern half was wilderness, where few living things could survive. This contrasted with the fertility of Galilee in the north, with its thriving population. Their knowledge of the two extremes in nature must have colored their thinking about contrasting responses to God's call.

This is urged in Moses' final words: "Today I set before you life and prosperity, death and disaster. If you are faithful to the Lord, he will bless you; but if you refuse to listen, if your heart strays, you will most certainly perish. I set before you life or death, blessing or curse. Choose life," he urges, "that you may live in the love of the Lord, your God."

This concept of The Two Ways – one good, one evil – deeply influenced the early Church. It appears in the gospel today, with its beatitudes and woes, and in the first reading from Jeremiah, where the result of our choices are linked to the extremes of nature found in Israel. A curse on those who trust only in human resources – they will be like the dry scrub in the parched southern wilderness. But a blessing on those who trust in the Lord. Like the tree planted near water, they will never cease to bear fruit.

The first Psalm offers the same idea of the "two ways," almost word for word (today's Responsorial). Note how today's Gospel is addressed, not to the crowds, but to the disciples – "Then, fixing his eyes on the disciples, he said," – implying that the sermon is meant for those who have already decided to follow him. Jesus

warns them not to allow themselves be harnessed to the things of the world.

The prophets warn about social justice and sharing: "Woe to those who add house to house, and join field to field, until everything belongs to them" – in other words, woe to the speculators and those who seek a monopoly of the world's resources. "Woe to those who from early morning chase after strong drink, and stay up late at night inflamed with wine" – that is those who are pleasure seekers. "Woe to those who call evil good, and good evil, who substitute darkness for light" – that is those who subvert morality and seek to lead others astray. "Woe to those who for a bribe acquit the guilty and cheat the good man of his due" – that is those who lack all sense of justice and honesty in dealing with others. Human nature does not change. All these are just as relevant today as when the prophets first proclaimed them (Is 5:8-23).

Then there are people with no lofty aspirations, the poor and destitute, those burdened with sorrows, those persecuted for trying to pursue the ideals of Christ – the only refuge for all these is to place their trust in divine providence; and Jesus says, happy are these people when they do so, because their confidence will be surely rewarded by God. Here Christ has turned upside down accepted worldly standards. If you set out with all your energy to acquire the things which the world regards as valuable, you will in all probability get them. But that will be your sole reward, he says. Whereas, if you set out to be loyal to God and true to the message of Christ, you may be mocked and insulted by the world, but your reward is still to come. And that reward will be joy eternal, and nobody will take it from you.

BEATITUDES: ROOTS THAT GO DEEP

In today's passage from Jeremiah, note the active roots that stretch to the stream. What are we striving for? He also mentions the heat and drought which inevitably comes. Life is like that. Ups and downs. Challenges. Crisis. Tragedy. Nevertheless, if one is plugged into God, the source of love, mercy, and goodness, one will still bear fruit and green leaves. If our aims are elsewhere, we are going nowhere. Even in a desert place we can still turn back and trust that God, for whom nothing is impossible. There can still spring up a river of life, by his grace.

The Beatitudes list the kind of people who are called Blessed. It is by no accident that these individuals are all utterly dependent upon God due to their circumstances – the poor, the hungry, the sad, the despised. They are the faithful, they are prayerful people. They are like trees who can weather the drought by stretching their roots to the underground water. They are dependent upon God and feel serene. On the contrary are those to whom Jesus says WOE. They have a false sense of security. They are well-off, socially popular and in need of nothing. It is difficult – but not impossible – to hold on to a sense of utter dependence upon God in these situations. Dependence upon God is not a sign of weakness; rather it keeps one in contact with a never-ending source of strength.

—Internet

Today's Readings: *Jer 17:5-8; Ps 1:1-2, 3, 4 and 6; 1 Cor 15:12, 16-20; Lk 6:17, 20-26*

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl C, 6 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: *Jer 17:5-8; Ps 1:1-2, 3, 4 and 6;
1 Kor 15:12, 16-20; Łk 6:17, 20-26*

Słuchając dziś twardych słów proroka Jeremiasza, musimy sobie uświadomić, że były one kierowane w pierwszym rzędzie do synów narodu wybranego. Zbliża się moment trudny dla tego narodu, a mianowicie niewola babilońska, która przyniosła z sobą także zniszczenie świątyni jerozolimskiej. Wszystko zaś było wyraźną karą Bożą za sprzeniewierzenie się Izraela, który odstąpił od swego Boga, a zaczął czcić bożków uczynionych ludzką ręką. Odwróciły się więc od Pana, a nadzieję położyli w człowieku.

To jednak, co czynił Izrael, nie stanowi odosobnionego obrazu życia ludzkiego, powtarza się wielokrotnie w dziejach zarówno całych wspólnot, jak i poszczególnych osób. Stąd zawsze aktualne pozostaje ostrzeżenie proraka. Człowiek, który odwraca od Pana swe serce, podobny się staje do dzikiego krzaka wyrastającego na stepie, którego nikt nie pielegnuje i nie dba o niego. Człowiek pokładający nadzieję tylko w sobie i w innych ludziach odcina się od życiodajnej gleby, na której może znaleźć właściwe warunki życia i pełnego rozwoju. Jakby na własną zglobę wybiera miejsce spalone na pustyni, ziemię słoną i bezludną.

Jakże inaczej na tym tle wygląda człowiek, który nie tylko uznaje Boga, ale złożył w Nim swoją nadzieję, związał z Nim własny los. Podobny się staje do drzewa zasadzonego nad wodą, a więc w takich warunkach, które gwarantują pełny rozwój. Stąd zawsze ma zielone liście, nie obawia się posuchy i zawsze wydaje owoce w swoim czasie.

W ubiegłą niedzielę Apostoł Paweł zaakcentował fakt zmartwychwstania Chrystusa, wyliczając szczegółowo osoby, które Go oglądały po wyjściu z grobu. Dziś idzie dalej w swojej argumentacji. Stwierdza przede wszystkim, że zmartwychwstanie Jezusa stało się rękojmią naszego zmartwychwstania. Co więcej, obydwie sprawy łączą się ze sobą w sposób nierozerwalny: tj. zmartwychwstanie Chrystusa i nasze zmartwychwstanie. Kto bowiem nie przyjmuje wiary w zmartwychwstanie człowieka, pośrednio przeczy zmartwychwstaniu Chrystusa, bo jednego od drugiego nie da się oddzielić.

Następnie w bardzo przekonywujących słowach wskazuje Apostoł, jakie praktyczne konsekwencje pociąga za sobą nie przyjęcie prawdy o naszym zmartwychwstaniu. Wtedy musimy konsekwentnie powiedzieć, że nieprawda jest, iż Chrystus zmartwychwstał, a tym samym pozostajemy nadal w grzechach, czyli nie było odkupienia, ci zaś, którzy pomarli w Chrystusie, poszli na zatracenie. I tak w konsekwencji jako chrześcijanie stajemy się bardziej od innych godni politowania. Chrześcijanin bowiem wyrzeka się wielu rzeczy na tym świecie, kierowany nadzieję życia wiecznego.

Odrzucając jednak takie błędne stwierdzenia, Apostoł zdecydowanie oświadcza, że Chrystus zmartwychwstał i dlatego nie wolno nikomu twierdzić, że nie będzie naszego zmartwychwstania. Mamy przeto również niewzruszo-

ne uzasadnienie dla nadziei życia wiecznego.

Można powiedzieć, że w dzisiejszej Ewangelii Pan Jezus nawiązuje do obrazu ukazanego przez proroka Jermiasza w pierwszym czytaniu Słowa Bożego. Chrystus jednak konkretyzuje ten obraz, przedstawiając mianowicie błogosławieństwo człowieka nie związanego z dobrami tego świata i kierując groźbę pod adresem ludzi opływających we wszystko, pozornie zadowolonych i rozesmianych.

Jaka jest wszakże pełna treść tego obrazu ewangelicznego. Trzeba powiedzieć, że w dwóch pierwszych błogosławieństwach Pan Jezus ma na uwadze ludzi, którzy są rzeczywiście ubodzy, tzn. nie posiadają dóbr materialnych, nawet koniecznych do zaspokojenia podstawowych potrzeb, tak że niejednokrotnie odczuwają fizyczny głód. Z tego oczywiście nie wolno wyciągać wniosku, jakoby Chrystus taki stan uważa za słuszny i w pewnym sensie zachęcał do tego, aby człowiek nie posiadał rzeczywiście niczego. W obrazowej mowie Mistrza musimy dostrzec przeciwstawienia. Mianowicie z jednej strony daje Chrystus obraz człowieka pozbawionego dóbr materialnych, z drugiej zaś człowieka bogatego, a więc opływającego we wszystkie dobra ziemskie. Otóż trzeba powiedzieć, że błogosławionym jest pierwszy, ponieważ sam fakt nie posiadania dóbr materialnych nie stanowi dla niego podstawy do obawiania się o trudności w nawiązaniu łączności z Bogiem. Owszem, pod tym względem znajduje się w znacznie lepszej sytuacji od człowieka bogatego. Łatwiej mu bowiem nawiązać łączność z Bogiem, bo przeżywając niedostatek szuka u Niego pomocy. Jest też bardziej upodobniony do Chrystusa, który dla nas wszystkich stał się ubogim.

Tymczasem bogactwo zaślepia człowieka, wiąże go z tą ziemią. Daje mu wprawdzie radość, ale krótkotrwałą, która później zamienia się w smutek i płacz. Człowiek bogaty łatwo zapomina o Богu i o życiu pozaziemskim, zamknięty w sobie i nie dostrzega potrzeb drugich ludzi (por. przypowieść o Łazarzu i bogaczem przedstawiona również przez Łukasza: Łk 16, 19n). Śmiało możemy powiedzieć, że historia Kościoła potwierdza to, co mówi Chrystus w dzisiejszej Ewangelii. Od początku Kościół obejmował przede wszystkim ludzi ubogich i pogardzonych przez ten świat; oni najczęściej przyjmowali Ewangelię.

Również obecna praktyka stwierdza, że nawet większą ofiarowość wykazują ludzie średnio zamożni, podczas gdy bogaci ciągle mają za mało.

Podobnie trzeba spojrzeć na pozostałe błogosławieństwa i "biada". Jakże często płacz może być błogosławieństwem dla człowieka. Nieraz cierpienie, choroba czy śmierć bliskich, wyciskające łzę, stają się jednocześnie okazją np. do głębszej refleksji i odmiany złego życia. I przeciwnie, pozorne zadowolenie ze wszystkiego może ugruntować kogoś w błędnych przekonaniach, że znajduje się na dobrej drodze. Nie każde też prześladowanie czy niechęć ze strony innych będą powodem smutku. Jeśli nas bowiem spotykają ze wzgledu na Chrystusa, stają się błogosławieństwem. Natomiast niedobrze jest, gdy ktoś spotyka się tylko z pochlebstwami ze strony otoczenia.

-ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

OBCHODY ŚWIATOWEGO DNIA MAŁŻEŃSTWA

Który przypada 11 lutego jest Świętym które otrzymało apostolskie błogosławieństwo Jana Pawła II w 1993 r. „Obchody Światowego Dnia Małżeństwa są coraz bardziej popularne w wielu krajach, stając się wyrazem naszej wiary” - napisał bp Rhodes.

Z kolei Narodowy Tydzień Małżeństwa obchodzony będzie w USA pod hasłem „Razem Szczęśliwi i Spełnieni”. Organizatorzy chcą zwrócić uwagę na korzyści wynikające z małżeństwa, na potrzebę zacieśnienia wzajemnych więzi, pokazać nowe metody w zakresie edukacji małżeńskiej a także sposoby rozwiązywania kryzysów w związkach.

Liderzy obchodów NTM przypomnieli, że „dzieci najlepiej się rozwijają, gdy są wychowywane zarówno przez matkę jak i ojca, i że jest czymś kluczowym wzmacnianie więzi małżeńskich, które są najlepszym wsparciem dla pełnego rozkwitu dzieci”

- Internet

ST. VALENTINE—14 FEBRUARY

Saint Valentine, officially known as Saint Valentine of Rome, is a third-century Roman saint widely celebrated on February 14 and commonly associated with "courtly love."

Although not much of St. Valentine's life is reliably known, and whether or not the stories involve two different saints by the same name is also not officially decided, it is highly agreed that St. Valentine was martyred and then buried on the Via Flaminia to the north of Rome.

One common story about St. Valentine is that in one point of his life, as the former Bishop of Terni, Narnia and Amelia, he was on house arrest with Judge Asterius. While discussing religion and faith with the Judge, Valentine pledged the validity of Jesus. The judge immediately put Valentine and his faith to the test.

St. Valentine was presented with the judge's blind daughter and told to restore her sight. If he succeeded, the judge vowed to do anything for Valentine. Placing his hands onto her eyes, Valentine restored the child's vision.

St. Valentine refused to renounce his faith and Christianity and was executed outside the Flaminian Gate on February 14, 269.

Pope Julius I is said to have built a church near Ponte Mole in his memory, which for a long time gave name to the gate now called Porta del Popolo, formerly, Porta Valentini.

The romantic nature of Valentine's Day may have derived during the Middle Ages, when it was believed that birds paired couples in mid-February. According to English 18th-century antiquarians Alban Butler and Francis Douce, Valentine's Day was most likely created to overpower the pagan holiday, Lupercalia.

Although the exact origin of the holiday is not widely agreed upon, it is widely recognized as a day for love, devotion and romance.

Whoever he was, Valentine did really exist, because archaeologists have unearthed a Roman catacomb and an ancient church dedicated to St. Valentine. In 496 AD Pope Gelasius marked February 14th as a celebration in honor of his martyrdom.

- Internet

SAKRAMENT NAMASZCZENIA CHORYCH

Kościół w czasach apostolskich zna jednak specjalny obrzęd przeznaczony dla chorych. Mówią o tym św. Jakub: „*Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapelanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśli popelni grzechy, będą mu odpuszczone*” (Jk 5, 14-15). Tradycja uznała w tym obrzędzie jeden z siedmiu sakramentów Kościoła. W tradycji liturgicznej na Wschodzie i na Zachodzie mamy już od czasów starożytnych świadectwa o namaszczeniu chorych poświęconym olejem.

W ciągu wieków namaszczenie chorych było coraz częściej udzielane wyłącznie umierającym. Z tego powodu otrzymało ono nazwę „ostatniego namaszczenia”. Pomimo tej ewolucji Kościół w liturgii nigdy nie przestawał prosić Pana, by chory odzyskał zdrowie, jeśli to służyłoby jego zbawieniu. Celebracja namaszczenia chorych obejmuje przede wszystkim następujące elementy: „*kapłani Kościoła*” (Jk 5,14) wkładają w milczeniu ręce na głowy chorych i modlą się nad chorymi w wierze Kościoła; jest to epikleza właściwa dla tego sakramentu; następnie namaszczają chorego świętym olejem, poświęconym, jeśli to możliwe, przez biskupa. Czynności liturgiczne wskazują na łaski, jakich ten sakrament udziela chorym.

Za każdym razem, gdy chrześcijanin zostaje dotknięty ciężką chorobą, może otrzymać święte namaszczenie; również wtedy, gdy już raz je przyjął i nastąpiło nasilenie się choroby.

— Katechizm

THE SACRAMENT OF THE ANOINTING OF THE SICK

From apostolic times, the Church knew a special rite for the sick. St. Jakub spoke of this: "Is any among you sick? Let him bring in the priests of the Church to pray over him and anoint him with oil in the name of the Lord. And prayer full of faith will save the sick person, and the Lord will raise him up, and if he has committed any sins, he will be forgiven" (Jacob 5: 14-15). In this rite, tradition has recognized one of the Church's seven sacraments. In the liturgical tradition of both East and West, we have had evidence of the anointing of the sick with blessed oil since ancient times.

Throughout the centuries, the anointing of the sick has increasingly been administered only to the dying. For this reason it has been called the "last rites." Despite this evolution, the Church in the liturgy has never ceased to ask the Lord to recover the sick person if it would be for his salvation. The celebration of the anointing of the sick includes the following elements: "the priests of the Church" (Jacob 5:14), silently lay their hands on the heads of the sick and pray over the sick in the faith of the Church; it is the proper to this sacrament; then they anoint the sick with holy oil blessed if possible by the bishop. Liturgical activities indicate the graces that this sacrament gives to the sick.

Whenever a Christian is struck by a serious illness, he can receive a holy anointing; even when he took them once and the disease got worse.

—Catechism

ŚWIĘCI CYRYL, MNICH, I METODY, BISKUP 14 LUTEGO

Cyryl urodził się w Tesalonikach w 826 r. jako siódme dziecko w rodzinie Leona, który był wyższym oficerem miejscowego garnizonu. Jego właściwe imię to Konstanty, imię Cyryl przyjął pod koniec życia, wступując do zakonu. Po studiach w Konstantynopolu został bibliotekarzem przy kościele Hagia Sophia. Później usunął się na ubocze. Z czasem podjął w szkole cesarskiej wykłady z filozofii. Wkrótce potem, w 855 r. udał się na góre Olimp do klasztoru w Bitynii, gdzie przebywał już jego starszy brat - św. Metody.

Na żądanie cesarza Michała III obaj wyruszyli do kraju Chazarów na Krym, aby rozwiązać spory religijne między chrześcijanami, Żydami i Saracenami. Cyryl przygotował się do tej misji bardzo starannie - nauczył się języka hebrajskiego (by dyskutować z Żydami) i syryjskiego (by prowadzić dialog z Arabami, przybyłymi z okolic Syrii). Po udanej misji został wysłany z bratem przez patriarchę św. Ignacego, aby nieść chrześcijaństwo Bułgarom. Pośród nich pracowali pięć lat. Następnie, na prośbę księcia Rościsława udali się z podobną misją na Morawy, gdzie wprowadzili do liturgii język słowiański pisany alfabetem greckim (glagolice). Potem jeden z uczniów św. Metodego wprowadził do tego pisma majuskuły (duże litery) alfabetu greckiego. Pismo to nazwano cyrylicą. Cyryl przetłumaczył Pismo Święte na język stareckiewno-słowiański. Inkulturacja chrześcijaństwa stała się przyczyną ich cierpień, a nawet prześladowań.

Z Panonii (Węgier) bracia udali się do Wenecji, by tam dla swoich uczniów uzyskać święcenia kapłańskie. Jednak duchowieństwo tamtejsze przyjęło ich wrogo. Darmnie Cyryl przekonywał swoich przeciwników, że język nie powinien odgrywać warunku istotnego dla przyjęcia chrześcijaństwa. Bracia zostali oskarżeni w Rzymie przed papieżem św. Mikołajem I niemal o herezję. Po słusznemu wezwaniu namiestnika Chrystusowego na ziemi, udali się do Rzymu. W tym jednak czasie zmarł papież św. Mikołaj I (+ 867), a po nim został wybrany Hadrian II. Ku radości misjonarzy nowy papież przyjął ich bardzo serdecznie, kazał wyświęcić ich uczniów na kapłanów, a ich słowiańskie księgi liturgiczne kazał uroczyście złożyć na ołtarzu w kościele Matki Bożej, zwanym Fatne. Wkrótce potem Cyryl wstąpił do jednego z greckich klasztorów, gdzie zmarł na rękach swego brata 14 lutego 869 r. Papież Hadrian (Adrian) urządził Cyrylowi uroczysty pogrzeb.

Metody (jego imię chrzcielne - Michał) urodził się między 815 a 820 r. Ponieważ posiadał uzdolnienia wybitnie prawnicze, wstąpił na drogę kariery urzędniczej. W młodym wieku został archontem - zarządcą cesarskim w jednej ze słowiańskich prowincji. Zrezygnował z urzędu, wступając do klasztoru w Bitynii, gdzie został przełożonym. Tam też przyjął imię Metody. Około 855 roku dołączył do niego jego młodszy brat, św. Cyryl. Odtąd bracia dzieliły razem swój los w ziemi Chazarów, Bułgarów i na Morawach.

Po śmierci Cyryla (w 869 r.) Hadrian II konsekrował Metodego na arcybiskupa Moraw i Panonii (Węgier) oraz dał mu uprawnienia legata. Jako biskup, Metody konty-

nuował rozpoczęte dzieło. Z powodu wprowadzenia obrządku słowiańskiego, mimo aprobaty Rzymu, był atakowany przez arcybiskupa Salzburga, który podczas synodu w Ratyzbonie uwieził go w jednym z bawarskich klasztorów. Spędził tam dwa lata (870-872). Interwencja papieża Jana VII przyniosła Metodemu utraconą wolność.

Nekany przez kler niemiecki, Metody udał się ponownie do

Rzymu. Papież Jan VIII przyjął go bardzo życzliwie i potwierdził wszystkie nadane mu przywileje. Aby jednak uspokoić kler niemiecki, dał Metodemu za sufragana biskupa Wickinga, który miał urzędować w Nitrze. W tym czasie doszło do pojednania Rzymu z Konstantynopolem. Metody udał się więc do patriarchy Focjusza, by mu zdać sprawę ze swojej działalności (881 lub 882). Został przyjęty uroczyste przez cesarza. Kiedy powracał, przyprowadził ze sobą liczny zastęp kapelanów. Powróciwszy na Morawy, umarł w Welehradzie 6 kwietnia 885 r.

W roku 907 rozpadło się państwo wielkomorawskie, a z jego rozpadem został usunięty obrządek słowiański na rzecz łacińskiego. Mimo tego dzieło św. Cyryla i św. Metodego nie upadło. Ich językiem w liturgii nadal posługuje się kilkadziesiąt milionów prawosławnych i kilka milionów grekokatolików. Obaj święci (nazywani Braćmi Sołuńskimi - od Sołunia, czyli obecnych Salonik w Grecji) są uważani za apostołów Słowian. W roku 1980 papież św. Jan Paweł II ogłosił ich - obok św. Benedykta - współpatronami Europy, tym samym podnosząc dotychczas obowiązujące wspomnienie do rangi święta.

STS. CYRIL AND METHODIUS — 14 FEBRUARY

Cyril (826–869) and Methodius (815–885) were brothers and Byzantine Christian theologians and missionaries. For their work evangelizing the Slavs, they are known as the "Apostles to the Slavs".

They are credited with devising the Glagolitic alphabet, the first alphabet used to transcribe Old Church Slavonic. After their deaths, their pupils continued their missionary work among other Slavs. Both brothers are venerated in the Eastern Orthodox Church as saints with the title of "equal-to-apostles". In 1880, Pope Leo XIII introduced their feast into the calendar of the Roman Catholic Church. In 1980, Pope John Paul II declared them co-patron saints of Europe, together with Benedict of Nursia.

The canonization process was much more relaxed in the decades following Cyril's death than today. Cyril was regarded by his disciples as a saint soon after his death. His following spread among the nations he evangelized and subsequently to the wider Christian Church, and he was famous as a holy man, along with his brother Methodius. There were calls for Cyril's canonization from the crowds lining the Roman streets during his funeral procession. The brothers' first appearance in a papal document is in Grande Munus of Leo XIII in 1880.

ŚWIĘTO MATKI BOSKIEJ Z LOURDES SAKRAMENT NAMASZCZENIA CHORYCH

Kościół, który otrzymał od Pana zadanie uzdrawiania chorych, stara się je wypełniać zarówno przez opiekę, jaką otacza chorych, jak i przez modlitwę wstawienniczą, która im towarzyszy. Posiada on przede wszystkim jeden specjalny Sakrament ustanowiony przez Chrystusa, przeznaczony do umocnienia osób dotkniętych chorobą (...) Stosowny czas na przyjęcie Sakramentu Chorych zachodzi w wypadku choroby, a zwłaszcza gdy choremu zagraża śmierć z powodu choroby lub starości. Ten sam wierny może przyjąć go powtórnie, ilekroć jest potrzeba. Istotą celebracji tego Sakramentu jest przede wszystkim namaszczenie czoła i rąk poświęconym olejem, oraz modlitwa kapłana, który просi o specjalną łaskę tego Sakramentu.

Sakrament Namaszczenia Chorych udziela specjalnej łaski, która jednocześnie wewnętrznie chorego z męką Chrystusa, dając mu pocieszenie, pokój, siłę, a także przebaczenie grzechów, jeśli chory nie mógł się wyspowiadać. Jeśli taka jest wola Boża, Sakrament ten prowadzi niekiedy także do ulgi w chorobie i uzdrowienia ciała. Sakrament Namaszczenia Chorych mogą udzielać tylko kapłani (biskupi i prezbiterzy).

- Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego.

OUR LADY OF LOURDES SACRAMENT OF ANOINTING OF THE SICK

The Church, which was commissioned by the Lord to heal the sick, seeks to fulfill it both through her care for the sick and through the prayer of intercession that accompanies them. Above all, it has one special sacrament instituted by Christ, intended to strengthen those who are sick (...). The appropriate time to receive the sacrament of the sick is in the case of sickness, and especially when the patient is in danger of dying from sickness or old age. The same believer can accept him again whenever necessary. The essence of the celebration of this Sacrament is primarily the anointing of the forehead and hands with blessed oil, and the prayer of the priest who asks for a special grace of this Sacrament.

The Anointing of the Sick gives a special grace that unites the sick person internally with the Passion of Christ, giving him comfort, peace, strength, and forgiveness of sins if the sick person could not go to confession and heal the body. Only priests (bishops and priests) can administer the Anointing of the Sick. —Catechism Compendium

On Saturday February 12th and Sunday February 13th there will be an opportunity to receive the Sacrament of Anointing of the Sick for all those who wish to receive it.

W niedzielę 13 lutego, na zakończenie mszy św. będzie możliwość otrzymania sakramentu namaszczenia chorych z okazji „Światowego Dnia Chorych”.

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Erica Fumiss	Gloria Norton
Zofia Adamowicz	Anita and Mike Gilkey	Jerry Nicassio
Adi	Zofia Grochulski	Andrzej Niedojadło
Karen Arandoña	Brooklyn Hamsley	Jarrod Pavlik
Rachel Arandoña	Bea Halphide	Mirosława Pawełczak
Kyle Ardano	Philip Harford	Anthony Palermo
Sarah Arrizon	Todd Hill	Elżbieta Piątek
Andrzejek&Michael Ashline	Tot Hoang	Elaine Quan
Avalon Asgari	Dick Hoffman	Benito Ramirez
Anna Bagnowska	Patricia Hoffman	Jerry Ramirez
Wiesława Barr	Jackie Hoyt	Robert Rosecrans
Jamie Barrett	Andrzej Hulisz	Henryk Ruchel
Lois Barta	Jadwiga Inglis	Tim Ryan
Pilar Bascope	Leonard Jakubas	Veronica Sequi
Ronald Brozchinsky	Zofia Janczur	Debra Shawman
Susan Brunasso	Ania Karwan	Maria Sowa
Paul Budai	Julie & Larry Klementowski	Jean & Mike Speakman
Charlotte Frances	Josephine Kudlo	Matt Starbuck
Edward Cacho	Anent L.	Mary Strazzdas
Dora Carrillo	Mary Laning	Adrienne Swinford
Peter Camacho Family	Danuta Łabuś	Halina Szmit
Jean Carter	Dr. James Larson	Teresa Turek
Lacie Cooper	Tom Lynch	Unborn Children
Gina Cruz	Amber Matrauga	Lauren Vairo
Bernadine Dateno	Anthony Martinez	Charlene Web
Sylvia Derby	Antoinette Martinez	Bernadette Westphal
Adam Dolewski	Gail Morganti	Alicja Wilczyńska
Joe Doud	Jarosław Musiał	Patricia Yochum
Mieczysław Dutkowski	Irene Nielsen	Janina&Henryk Żelażewscy
Edmund F. Dzwigalski	Monica Nava	Bogusia Zientek

RECYCLING PROGRAM

RECYCLE

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on February 12th and 13th before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and plastic beverage bottles. Please no glass. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

GOLF TOURNAMENT

Save the date—April 18, 2022
Colbe Charities and the Knights of Columbus Council 9599 are looking for Golfers for the 9th Annual Charities Golf Tournament at the Western Hills Country Club in Chino Hills, CA

Greens Fees \$150 per Golfer including Lunch—Interested as a Golfer or Donor—please contact Joe Kozak j.j.kozy1@att.net 951-277-0626 or Tony Krawczaki tbkrawczak@aol.com 714-815-0141
www.kolbecharities.org

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Monday:	Saints Cyril, monk, and Methodius, bishop
Tuesday:	St. Joseph of Antioch
Wednesday:	St. Juliana of Nicomedia
Thursday:	Seven Holy Founders of the Servite Order
Friday:	St. Agatha Lin
Saturday:	St. Boniface of Lausanne

Sat 2/12 4:00 pm Intention of Polish Center Community
 Sun 2/13 9:00 am +Veronica Ray on 1st anniversary of passing from Laura Marec
 +Kevin Starbuck on 6th anniversary of passing from his family
 10:30 am +Lilia Cekarska 9 miesięcy po śmierci od męża i córek
 +Jarosław Kozak w 1 rocznicę śmierci od chrześciny Agnieszki z mężem
 O zdrowie dla Zdzisława Kozłowskiego od rodziny Zakrzewskich
 +Dan Garczek zmarłego w Polsce 4 lutego od rodzinny Michałczek
 +Wiktoria Lenk zmarłej 29 stycznia od córek i syna z rodzinami
 +Jadwiga Wardach w 13 rocznicę śmierci od córki z mężem
 +Robert Chmielowski od rodziny i znajomych
 Sat 2/19 4:00 pm Intention of Polish Center Community
 Sun 2/20 9:00 am +Joseph Tokar from the Knights of Columbus
 10:30 am +Zbigniew Karwowski 6 miesięcy po śmierci od żony i dzieci
 Sat 2/26 4:00 pm Intention of Polish Center Community
 Sun 2/27 9:00 am +Barbara Hanley from her children
 +Corrine Labuda from Jerry and Nancy Labuda
 10:30 am +Czesław Turek od żony z rodziną
 W podziękowaniu Panu Bogu za powrót do zdrowia i dalszą opiekę Matki Boskiej dla Andrzeja id żony z dziećmi
ASH WEDNSDAY
 Wed 3/2 8:30 am Intention of Polish Center Community
 5:30 pm Latin Tridentine
 7:30 pm Za wszystkich parafian Polskiego Ośrodka

CENTER COUNCIL NEWS

Our Center Council holds regular meetings. If anyone has questions or items for the Council to address please feel free to submit questions to the Office or Mrs. Judy McBride at jdmcb1@gmail.com

Rada Ośrodka spotyka się regularnie. Prosimy o skierowanie pytań albo kwestii do Rady przez biuro albo przez Panią Judy McBride jdmcb1@gmail.com

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
02/05 & 02/06/2022	\$ 6,447.00	\$ 646.00
Online	\$ 355.00	

We also would like to thank everyone who has donated online!

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

2022 OFFERTORY ENVELOPES

The new 2022 Sunday and Holy Day Offering Envelopes are available either before or after Mass. Please stop by the office and pick your envelopes.

We encourage you to use this method for your offering so we can help you in reporting your charitable donations.
God Bless !

Zestaw kopert na ofiarę na 2022 r, tzw. *Offering Envelopes* są do odebrania w biurze parafialnym. Zachęcamy do ich używania.
Bóg Zapłać !

Please put your envelope number on the Christmas Offering Envelope. Thank you!

INVITATION ZAPROSZENIE

Our Polish School is having its annual pre-Lenten **Paczki Sale** on Sunday February 13, 2022 from 10 am.

DIARY OF ST. FAUSTINA

"I will thank the Lord Jesus for every humiliation and will pray specially for the person who has given me the chance to be humiliated. I will immolate myself for the benefit of souls. I will not count the cost of any sacrifice. I will cast myself beneath the feet of the sisters, like a carpet on which they can not only tread, but also wipe their feet. My place is under the feet of the sisters. I will make every effort to obtain that place unnoticed by others. It is enough that God sees this. (*Diary*, 243)

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking
Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

A VOCATION VIEW:

Christ's resurrection makes our faith fruitful and our lives worthwhile. Be open to Jesus' great gift.

DIVINE WORD MISSIONARIES-SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
 800-553-3321

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass